

Ο ΛΑΓΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΩΡΙΚΟΣ (λαϊκό μαραμύθι)

Κάποτε σε ένα χωριό στην Αφρική ζούσε ένας εργατικός χωρικός που τον έλεγαν Μαχμαντού. Μια μέρα ο Μαχμαντού πήγε να δει το χωράφι του δίπλα στο ποτάμι, που είχε φυτέψει αράπικα φιστίκια...

Έκπληκτός ανακάλυψε πώς έλειπε ένα μεγάλο μέρος από τη σοδειά του. Την επόμενη μέρα ξαναπήγε στο χωράφι. Όταν είδε πως έλειπαν κι άλλα φιστίκια κατάλαβε πώς κάποιος έμπαινε κρυφά τα βράδια στο χωράφι και τα έκλεβε. Γύρισε θυμωμένος σπίτι του και διηγήθηκε την ιστορία στη γυναίκα και στα παιδιά του. «Νόμιζα πως στο χωριό μας ζούσαν μόνο τίμιοι και εργατικοί άνθρωποι. Μα απ' ό,τι φαίνεται υπάρχει ένας κλέφτης. Και δεν μπορούμε να τον αφήσουμε ατιμώρητο!» «Μη στενοχωριέσαι πατέρα» είπε ο γιος του Μαχμαντού, ο Φαχίμ. «Θα πιάσω εγώ τον κλέφτη. Σήμερα το βράδυ θα παραφυλάξω στο χωράφι μας, κι αν τολμήσει και έρθει θα του επιτεθώ και θα τον πιάσω! Θα πάρω κι ένα σπαθί μαζί μου για να τον πολεμήσω αν χρειαστεί.»

Κι έτσι ο Φαχίμ ξεκίνησε νωρίς το απόγευμα, με τις ευχές των γονιών του, για το χωράφι τους. Όταν έφτασε, κρύφτηκε πίσω από ένα σωρό με πέτρες και περίμενε. Η ώρα περνούσε αλλά ο κλέφτης δεν φαινόταν. Ο Φαχίμ είχε νυστάξει και άρχισε να πηγαίνει πάνω κάτω στο χωράφι μήπως και ξυπνήσει. Ήθελε πολύ να κοιμηθεί αλλά σκεφτόταν ότι έπρεπε πρώτα να πιάσει τον κλέφτη. Κάθισε σε μια γωνιά να περιμένει μα πριν καλά καλά το καταλάβει βυθίστηκε σε ένα γλυκό ύπνο. Δεν πέρασε λίγη ώρα και ο κλέφτης τρύπωσε στο χωράφι και άρχισε να κλέβει τα φιστίκια του Μαχμαντού. Ο καημένος ο Φαχίμ είχε αποκοιμηθεί και δεν πήρε είδηση τίποτα. Εμείς όμως που δεν κοιμηθήκαμε μπορούμε να δούμε τον κλέφτη. Ο κλέφτης λοιπόν, δεν ήταν παρά ένας πεινασμένος λαγός..

Όταν γέμισε τη κοιλιά του άρχισε να χοροπηδάει χαρούμενα γύρω γύρω στο χωράφι ώσπου ξαφνικά είδε το γιο του Μαχμαντού... Στην αρχή τρόμαξε μα μόλις κατάλαβε πως κοιμόταν τον πλησίασε διστακτικά. Όταν είδε το σπαθί δίπλα του κατάλαβε πως το παιδί σχεδίαζε να τον πιάσει. «Ωστε θες να με πιάσεις; Ε, λοιπόν σε περιμένει μια έκπληξη όταν ξυπνήσεις...» Με μιας πήρε το σπαθί, το έσπασε σε δύο κομμάτια, το αφήσε στα πόδια του κοιμισμένου Φαχίμ και έφυγε τρέχοντας.

Το άλλο πρωί όταν Μαχμαντού πήγε στο χωράφι να δει τι είχε κάνει ο γιός του, τον βρήκε κοιμισμένο και το χωράφι ρημαγμένο απ τον κλέφτη! «Ξύπνα υπναρά!! Αντί να φυλάς το χωράφι μας εσύ κοιμάσαι;» «Όχι πατέρα δεν είναι έτσι! Έκλεισα τα μάτια μου για μια στιγμή την αυγή και τότε ήρθε ο κλέφτης.»

Έφτασαν στο σπίτι στενοχωρημένοι που είχαν χάσει κι άλλα φιστίκια. Μόλις άκουσε την ιστορία η μικρή αδερφή του Φαχίμ η Ζαρίνα άρχισε να τον κοροϊδεύει. Σήμερα το βράδυ θα πάω εγώ να παραφυλάξω και σίγουρα θα πιάσω εγώ τον κλέφτη του είπε κοροϊδευτικά. Μόλις άρχισε να σουρουπώνει η Ζαρίνα πήρε το τόξο και τα βέλη της και πήγε να φυλάξει το χωράφι. Έμεινε άγρυπνη όλη τη νύχτα μα μόλις άρχισε να ξημερώνει τα μάτια της έκλεισαν και αποκοιμήθηκε. Δεν πέρασε λίγη ώρα και ο λαγός έφτασε χοροπηδώντας στο χωράφι. Αφού καταβρόχθισε κάμποσα φιστίκια πλησίασε το κοιμισμένο κοριτσάκι. Πήρε το τόξο και τα βέλη τα έσπασε κομματάκια και τα πέταξε

εδώ και κει. Μόλις που είχε φύγει όταν ξύπνησε η Ζαρίνα. Κοιτάει γύρω-γύρω και αντι για φιστίκια βλέπει τα κομμάτια από το τόξο και τα βέλη της. Στενοχωρημένη γύρισε σπίτι.

Ο αδερφός της άρχισε αμέσως να την κοροϊδεύει αλλά ο πατέρας τους ήταν πολύ στενοχωρημένος. «Μη στενοχωριέσαι άντρα μου» είπε η γυναίκα του Μαχμαντού, η Ιζόκε. «Σήμερα θα παραφυλάξω εγώ για τον κλέφτη. Μάλιστα ξέρω και τι όπλο θα πάρω μαζί μου. Ένα τσεκούρι. Το ξύλινο χέρι του είναι τόσο χοντρό που σίγουρα ο κλέφτης δε θα καταφέρει να το σπάσει.» Η Ιζόκε πήγε να φυλάξει το χωράφι όμως ήταν πολύ κουρασμένη από τις δουλείες του σπιτιού. Κι έτσι τα ξημερώματα, χωρίς να το θέλει, την πήρε ο ύπνος. Ως συνήθως μετά από λίγο φάνηκε κι ο λαγός. Αφού πρώτα έφαγε κάμποσα φιστίκια πλησίασε την κοιμισμένη Ιζόκε. Μόλις είδε το τσεκούρι στα χέρια της, το πήρε προσεχτικά και σκεφτόταν τι να το κάνει. Καθώς δεν μπορούσε να το σπάσει το πέταξε στο ποτάμι που ήταν δίπλα στο χωράφι και έφυγε τρέχοντας. Όταν ξημέρωσε κάποιος σκούνησε την Ιζόκε και την ξύπνησε. Άνοιξε τα μάτια της και είδε το θυμωμένο πρόσωπο του Μαχμαντού. «Πάλι μας έκλεψε αυτός ο άθλιος!! Όλοι κοιμάστε και κανείς σας δεν είναι άξιος να φυλάξει αυτό το χωράφι. Σήμερα θα παραφυλάξω εγώ!!»

Πήγαν γρήγορα στη καλύβα τους και ο Μαχμαντού πήγε να ξαπλώσει για να είναι ξεκούραστος το βράδυ. Η ζέστη όμως ήταν αφόρητη και κατάφερε να κοιμηθεί λίγες μόνο ώρες. Αποφασισμένος να πιάσει τον κλέφτη ξεκίνησε για το χωράφι του. Για να είναι καλά προετοιμασμένος πήρε ένα μεγάλο δόρυ. Μόλις έφτασε στο χωράφι πήγε και κρύφτηκε πίσω από κάτι θάμνους. Καθόταν και περίμενε ανυπόμονα πότε θα φανεί ο κλέφτης που του είχε κλέψει όλα τα φιστίκια για να τον πιάσει! Τελικά όμως ο Μαχμαντού δεν άντεξε και χωρίς να το καταλάβει αποκοιμήθηκε!! Έτσι τα ξημερώματα ήρθε ο λαγός και έφαγε όσα φιστίκια μπορούσε. Έπειτα πλησίασε τον κοιμισμένο Μαχμαντού πήρε το δόρυ του και εξαφανίστηκε! Ο Μαχμαντού ξύπνησε απότομα. Σαν κατάλαβε πως ο κλέφτης είχε έρθει ξανά απογοητεύτηκε. «Αν συνεχιστεί αυτό σε λίγο δε θα μου μείνουν καθόλου φιστίκια!» σκέφτηκε. «Πρέπει να βρω μια λύση και μάλιστα γρήγορα.» Κάθισε λοιπόν σε μια γωνιά και άρχισε να σκέφτεται πως θα μπορούσε να πιάσει στα χέρια του τον κλέφτη αφού κανείς δεν είχε καταφέρει να μείνει ξύπνιος ως τώρα.

Ξαφνικά πετάχτηκε χαρούμενος «Μα βέβαια πως δεν το είχα σκεφτεί νωρίτερα!!» και άρχισε να τρέχει πίσω στη καλύβα του. Μόλις έφτασε σπίτι πήγε στο κήπο και έκοψε μια κολοκύθα. Μετά πήγε στο δωμάτιο του πήρε κάτι παλιά ρούχα κι ένα κοφτερό μαχαίρι. Η γυναίκα του και τα παιδιά του ρωτούσαν τι τα ήθελε όλα αυτά αλλά αυτός ντροπιασμένος που δεν είχε πιάσει ακόμα το κλέφτη δεν απάντησε στις ερωτήσεις τους και έφυγε τρέχοντας για το χωράφι. Μόλις έφτασε εκεί έψαξε να βρει ένα καουτσουκόδεντρο. Χάραξε με το μαχαίρι του το κορμό του δέντρου και μάζεψε το άσπρο υγρό που άρχισε να τρέχει. Το υγρό αυτό λέγεται καουτσούκ και κολλάει σα τη πιο δυνατή κόλλα. Μετά πήρε δυο κλαδιά δέντρου και τα έδεσε σταυρωτά. Στο τέλος πήγε στη μέση του χωραφιού έστησε το σταυρό στο χώμα, έβαλε από πάνω την κολοκύθα και τον έντυσε με τα παλιά του ρούχα. Έφτιαξε έτσι ένα σκιάχτρο! Επειδή όμως ήταν πονηρός πασάλειψε όλο το σκιάχτρο με το καουτσούκ για να κολλάει. Όταν

τέλειωσε τη δουλεία του πήγε κουρασμένος σπίτι και χωρίς να αποκαλύψει το σχέδιο του σε κανένα έπεσε για ύπνο.

Αυτή τη νύχτα ο λαγός πήγε ξανά να κλέψει φιστίκια. Όταν είδε το σκιάχτρο στη μέση του χωραφιού τρόμαξε. «Ποίος είναι αυτός που κατάφερε να μείνει ζύπνιος και στέκεται στη μέση του χωραφιού;» αναρωτήθηκε και τον πλησίασε. Όταν είδε τα παλιά ρούχα που φορούσε νόμιζε πώς ήταν κάποιος άλλος κλέφτης που ήθελε κι αυτός να κλέψει φιστίκια. Όμως ο λαγός δεν ήθελε να μοιραστεί τα φιστίκια του Μαχμαντού με κανένα. «Τα φιστίκια αυτά είναι δικά μου!» του φώναξε. «Κι αν δεν εξαφανιστείς αμέσως θα σε κάνω μαύρο στο ξύλο!» Ο άγνωστος δεν μιλούσε. «Καλά δεν μ' ακούς;» Φώναξε θυμωμένος ο λαγός. «Εξαφανίσου αμέσως από εδώ!!» Μιας και δεν έβλεπε το ξένο να φοβάται αποφάσισε να του επιτεθεί για να τον διώξει μια και καλή. Μόλις όμως πήδηξε πάνω στο σκιάχτρο κόλλησε πάνω στο καουτσούκ και δεν μπορούσε να κουνήσει. Έτσι όπως ήταν κολλημένος και πάλευε να ξεφύγει μπερδεύτηκε ακόμα χειρότερα ώσπου δεν μπορούσε να κάνει ούτε βήμα..

Το επόμενο πρωί έφτασε ο Μαχμαντού με τα δύο παιδιά του στο χωράφι και βρήκε το λαγό κολλημένο πάνω στο σκιάχτρο. «Ωστε εσύ είσαι που ρημάζεις το χωράφι μου τόσο καιρό!» Ο λαγός φοβήθηκε και άρχισε αμέσως να δικαιολογείται. «Το ξέρω πως νομίζετε πως εγώ είμαι ο κλέφτης μα δεν είναι έτσι. Πήγαινα απλά μια βόλτα και κόλλησα κατά λάθος πάνω σ' αυτό το σκιάχτρο.» Ο Μαχμαντού φυσικά δεν τον πίστεψε και αποφάσισε να τον τιμωρήσει για την κλεψιά του. Ελευθέρωσε το λαγό και είπε στα παιδιά του «Πάρτε γρήγορα το λαγό στο σπίτι και πείτε στη μητέρα σας να τον κάνει ψητό!»

«Καταλάβετε τι σας είπε ο πατέρας σας;» είπε ο πονηρός λαγός στα παιδιά καθώς γύριζαν σπίτι.
«Είπε να μου μαγειρέψει η μητέρα σας ένα ψητό.»
«Όχι λες ψέματα!» είπε η Ζαχίρα
«Ο πατέρας είπε να σε κάνει ψητό η μητέρα μας!»
«Τρελάθηκες;» φώναξε ο λαγός σαν να τον είχαν αδικήσει. «Δεν άκουσες που έλεγα στο μπαμπά σου ότι ήμουν για μια βόλτα στο χωράφι του; Κι αυτός για να με ευχαριστήσει που έδιωξα τον κλέφτη είπε να μου κάνετε το τραπέζι.» «Νομίζω πως έχει δίκιο» είπε ο Φαχίμ. «Δεν μπορώ να φανταστώ άλλωστε πως ένα τόσο μικρό ζώακι θα κατέστρεφε όλα μας τα όπλα!»

Έτσι τα παιδιά πίστεψαν το ψέμα του λαγού.

Όταν έφτασαν στο σπίτι η Ιζόκε έκπληκτη άκουσε τα παιδιά της να λένε πώς ο μπαμπάς είπε ότι ο λαγός ήταν καλεσμένος τους και πως έπρεπε να του μαγειρέψει ένα ωραίο φαγητό. Ο Μαχμαντού γίνεται όλο και πιο παράξενος σκέφτηκε εκείνη και ρώτησε το λαγό τι θα ήθελε να φάει. «Ψητά φιστίκια! Αυτό είναι το αγαπημένο μου φαγητό.» Η Ιζόκε έτρεξε αμέσως να εκπληρώσει την δήθεν επιθυμία του άντρα της και ετοίμασε ένα μεγάλο τραπέζι για το λαγό με ψητά φιστίκια και άλλα ωραία φαγητά.

Ο λαγός αφού έφαγε ευχαρίστησε τη γυναίκα και τα παιδιά και έφυγε τρέχοντας πριν γυρίσει ο Μαχμαντού. Κι από τότε μέχρι σήμερα, από φόβο για την εκδίκηση του Μαχμαντού, δεν έχει φανεί κανένας λαγός σ' αυτό το χωριό.

Ποια είναι τα πρόσωπα της ιστορίας;

Τι δουλειά έκανε ο πατέρας;

Ποιο πρόβλημα αντιμετώπιζαν;

Πόσες φορές προσπάθησαν να πιάσουν το λαγό;

Τι όπλα χρησιμοποιούσαν για προστασία;

Ποιος νομίζεις ότι είναι ο τελικός νικητής και γιατί;

Πώς θα χαρακτήριζες το λαγό;

Το κείμενο που διάβασες τι είναι; Περιγραφικό, αφηγηματικό ή μήπως κάτι άλλο; Δικαιολόγησε την άποψή σου .

Σε τι χρόνο βρίσκονται τα υπογραμμισμένα ρήματα της πρώτης σελίδας;

